

Kaj je vera?

6. Apr 1947: Knjiga 49 [Bertha Dudde](#)

Človeško bitje mora preko njegove vere postati blaženo... Toda kaj je vera? Ko človeško bitje lahko upravičeno trdi, da on veruje? Če so mu predstavljene duhovne doktrine, potem on ne bo nikoli sposoben zahtevati ali pa za njih pridobiti dokaza, ker so duhovne stvari iznad razumske dejavnosti in ne morejo biti nikoli preverjene. Zato, če človeško bitje veruje, mora smatrati, da je to resnično nekaj, kar ne more biti dokazano...

Toda če on želi postati blažen, se od njega pričakuje več kot le slepo vero, le ta pa se kaže v dejstvu, da človeško bitje ne bo nasprotovalo temu, da on tako navidezno sprejema doktrine, ki so mu ponujene... Od njega se zahteva, da on to navzven odkrito potrdi; da sprejme učenje, ker je znotraj sebe v njega prepričan celo brez dokaza. To notranje prepričanje pa bo vedno proizvod mentalne dejavnosti, formiranja nekega mišljenja glede tega, kar se od njega pričakuje, da veruje. To formiranje mišljenja mora biti vedno sproženo s strani njega, brez zunanje prisile. Doktrina ga mora tako rekoč držati v razmišljanju; on mora upoštevati dobre in slabe strani, vse dokler ne pride do končnega stališča, katerega pa mora potem tudi podpreti, če se od njega zahteva izjava. Glede religijske doktrine je potrebno temeljito razmisliti, preden to lahko postane resnično mentalno znanje, ker je tu drugače govora samo o slepi veri, ki pa je pred Bogom popolnoma brezkoristna. Rezultat njegovega razmišljanja je odvisen od njegove želje po Resnici in od njegovega hrepenenja po Bogu, kar pa ga obenem tudi spodbudi na delovanje v Ljubezni. Bog dejansko ne bo pustil v zmoti (zablodi) tistega, ki resno išče Resnico, če je on z njegovim obnašanjem v življenju dostojen za prejemanje Resnice. Ker pa je zmota razširjena po celem svetu in ker princ laži ([Jn 8:44](#)) poizkuša povsod razprostreti temo, ker bi želel ugasniti vso svetlobo, je razumljivo, da je bilo med človeško raso uveljavljeno zmotno verovanje; Bog namreč spoštuje svobodno voljo vsakega bitja in celo Njegova Beseda, ki zagotavlja najčistejšo Resnico, je prepuščena na milost in nemilost človeški svobodni volji. Zato mora biti volji človeškega bitja ravno tako prepuščeno, da veruje ali pa ne veruje, če on podrobno preuči posamezne doktrine in o njih formira mišljenje...

Da pa bi bil v slednje prepričan, je nujno, da jih on podrobno preuči oz. on mora o njih razmišljati. In če je njegovo hrepenenje resno; če on izpolni pogoje, katere je Bog postavil, da bi podaril duhovno znanje, bo on razumsko vse bolj prosvetljen. Njemu se bo zdelo, da je jasno in mogoče vse, kar potrjuje njegovo srce. Potem pa on obenem tudi lahko v prepričanju in brez dokaza izjavi: Jaz verujem... Kako drugače bi bilo lahko mogoče prepoznati zavajajoče učenje in kako bi Bog lahko od ljudi zahteval odgovornost, če bi bila Njegova volja, da morajo ljudje izključiti mentalno dejavnost in jo nadomestiti z brezpogojno slepo vero? V tem primeru pa ljudje ne bi bili odgovorni razen nekaterih, ki poizkušajo razširiti takšno učenje in želijo preprečiti vsakršno

nasprotovanje tako, da zahtevajo slepo vero. Vendar pa to ni Božja volja, ker se psihološko delo navsezadnje začne edino le z mentalno dejavnostjo, ki pa v prejšnjem primeru po navadi ostaja zanemarjena. Edino mentalna dejavnost vzpostavlja vezo z duhovnim kraljestvom; potem pa bodo svetlobna bitja lahko začela delovati in začela z njihovim dejanskim delom poučevanja, kar pa je nemogoče, če človeško bitje verjame na slepo. In on bo zagotovo prišel do zadovoljujočega zaključka, če je resen, kar se tiče resničnega znanja in njegovega mišljenja o Bogu ter o njegovi duši. Bog namreč ne bo pustil v temi tistih, ki iščejo svetlobo; in oseba bo vedno našla zadovoljujoč mentalni zaključek, če ga je dosegel z zvesto molitvijo k Bogu, kateri ga edini lahko prosvetli glede tega, ali on razmišlja pravilno ali pa ne. Če verujete v Boga Ljubezni, modrosti in vsemogočnosti, potem bo to povsem dovolj, da dosežete prepričljivo vero preko učenj, ki so prišla iz Boga, kakor boste obenem tudi prepoznali človeške dodatke in koliko so oni v skladu z Resnico. Namreč Bog, večna Resnica, bo osebi vedno pomagal, da popravi njegovo razmišljanje; On mu bo dal moč, da presodi (oceni), če je le voljan prepoznati to, kar je pravilno in se pred bližnjimi človeškimi bitji zavzemati za to, kar prepozna kot Resnico... Božja volja je namreč ta, da mora biti Resnica razširjena, ker edino Resnica vodi do vzpona in do blažene sreče. AMEN

Tradicionalna vera ... formalna vera ... zavajoča učenja

7. Aug 1949: Knjiga 54 [Berthe Dudde](#)

Izjemno težko delo je človeško tradicionalno vero, formalno vero spremeniti v živo vero, ker oni besede »vera« še ne razumejo. Oni so to besedo sprejeli tradicionalno, brez zavedanja o njenem resnično globokem pomenu in se raje držijo zunanjih ceremonij ter običajev kot pa bistva, katerega sestavlja Kristusovo učenje. Oni so mogoče dejansko poslušali s svojimi ušesi vse, kar se tiče Jezusa Kristusa, Božanskega Odrešenika, in so to znanje opisali z besedo »vera«. Vendar pa oni s tem mislijo samo to, da glede tega znanja nimajo očitkov oz. da ga ne zavračajo, kot da bi lahko bilo neresnično; čeprav pa podrobnosti krščanskega učenja niso preučevali, kakor se tudi sploh ne zavedajo pomena dela Odrešenja. Zaradi tega so se vzdržali formiranja mišljenja o tem, o čemer so bili podučeni, kar pa je torej nujno, da bi dosegli živo vero; se pravi, da bi glede vsake religijske doktrine dosegli notranje prepričanje.

Čeprav pa edino živa vera lahko vodi do večnega življenja, ker vsakovrstne formalne vere za preobrazbo duše niso ustrezne. Formalna vera pa je vse dotlej, dokler osebo

ne premaga globoko hrepenenje po Čisti Resnici. Namreč edino to hrepenenje mu daje spodbudo, da razmišlja o danem duhovnem znanju; potem pa ga obenem tudi spremlja notranje prepričanje ali pa zavestno zavračanje, če tega notranjega prepričanja oz. žive vere ne more najti. In to razločevanje zmotnega od pravilnega se mora zgoditi. Zmota se mora ločiti od Resnice, ker drugače ljudje ne morejo najti pravilnega dojetja Boga, Čigar bistvo je tako popolno, da mora biti popolno tudi vse, kar pričuje o Njem. Namreč lažna učenja ne bodo nikoli razodela Božjega bistva, temveč bodo za vedno ohranjala izkrivljeno Božjo sliko.

Toda vse dokler ljudje, ki želijo poučevati (druge) ljudi sami ne poznajo razlike med formalno in živo vero; vse dokler oni sami niso dosegli znanja o Resnici ravno na način, da so z Božansko pomočjo formirali mišljenje in tako uresničili živo vero, oni ravno tako ne bodo prenesli žive vere začetnikom. To pa pojasnjuje razlog, zakaj veliko ljudi lahko še kako zase rečejo, da so religiozni, vendar pa so daleč oddaljeni od tega... To je razlog, zakaj je zmota široko razprostrta in da za Resnico obstaja le neznamenit interes, in zakaj ljudje veliko tega sprejemajo kot Resnico, kar pa bi z iskreno voljo zagotovo prepoznali kot zmoto (zablodo). Vendar pa se oni držijo tradicije; oni že več generacij ne razmišljajo in brez zadržkov nadaljujejo sprejemati enaka izkrivljena učenja, katera so bila sicer na začetku s strani Jezusa Kristusa dana ljudem v najčistejši formi, katera pa so zaradi pomanjkanja lastnega razmišljanja ljudi postala zamračena ter izkrivljena, da so bile tako te razlike (glede resnične Kristusove doktrine) zanemarjene. Za ljudi je bilo torej obvezno, da so brezpogojno sprejeli religijsko doktrino, ([Knjižica št.18](#)) da se tako niso počutili odgovorne; na ta način pa je njihova vera postajala rastoče vse bolj nefleksibilna. Vendar pa mrtva vera ne more rezultirati v duhovnem napredku.

Pozornost ljudi mora biti usmerjena na njihovo brez življenjsko stanje, zaradi česar je živo vero potrebno neprestano oznanjati. Oni morajo biti obveščeni, da zase tako ne morejo reči, da so verniki, vse dokler sprejemajo le tradicionalno osvojeno duhovno znanje, brez da so si ga prisvojili in da so ga na ta način z najglobljim prepričanjem sposobni podpreti; toda ne samo s svojimi usti, ampak da to zahteva tudi umsko preučevanje. Potem bo pajčolan padel iz njihovih oči; potem bosta srce in razum občasno zavrnili sprejeti nekaj drugega. In samo takrat bo oznanjena Resnica, kar pa bo človeka razveselilo in ga spremenilo v zvestega privrženca. Potem pa bo človeško bitje sposobno aktivno verovati in se bo osvobodilo formalnosti. Namreč le tedaj lahko njegova duša dozori in le tedaj je on lahko pripadnik Cerkve, katero je Jezus Kristus utemeljil na Zemlji. AMEN

Tradicionalna vera... Formalna vera... Zavajajoče učenje

7. Aug 1949: Knjiga 54 [Bertha Dudde](#)

Izjemno težko delo je človeško tradicionalno vero, formalno vero, spremeniti v živo vero, ker tradicionalno verujoči besede »vera« še ne razumejo. Besedo so sprejeli tradicionalno, brez zavedanja o njenem resnično globokem pomenu in se raje držijo zunanjih ceremonij ter običajev kot pa bistva, katerega sestavlja Kristusovo učenje. Mogoče so dejansko poslušali s svojimi ušesi vse, kar se tiče Jezusa Kristusa, Božanskega Odrešenika, in so to znanje opisali z besedo »vera«. Vendar pa oni s tem mislijo samo to, da glede tega znanja nimajo očitkov oz. da ga ne zavračajo, kot da bi lahko bilo neresnično; čeprav podrobnosti krščanskega učenja niso preučevali, kakor se tudi sploh ne zavedajo pomena dela Odrešenja. Zaradi tega so se vzdržali formiranja mišljenja o tem, o čemer so bili podučeni, kar pa je torej nujno, da bi dosegli živo vero; se pravi, da bi glede vsake religijske doktrine dosegli notranje prepričanje.

Edino živa vera lahko vodi do večnega življenja, ker vsakovrstne formalne vere za preobrazbo duše niso ustrezne. Formalna vera pa je vse dotlej, dokler osebo ne premaga globoko hrepenenje po Čisti Resnici. Namreč edino to hrepenenje mu daje spodbudo, da razmišlja o danem duhovnem znanju; potem pa ga obenem tudi spremlja notranje prepričanje ali pa zavestno zavračanje, če tega notranjega prepričanja oz. žive vere ne more najti. In to razločevanje zmotnega od pravilnega se mora zgoditi. Zmota se mora ločiti od Resnice, ker drugače ljudje ne morejo najti pravilnega dožemanja Boga, Čigar bistvo je tako popolno, da mora biti popolno tudi vse, kar pričuje o Njem. Namreč lažna učenja ne bodo nikoli razodela Božjega bistva, temveč bodo za vedno ohranjala izkrivljeno Božjo sliko.

Toda vse dokler ljudje, ki želijo poučevati (druge) ljudi sami ne poznajo razlike med formalno in živo vero; vse dokler oni sami niso dosegli znanja o Resnici ravno na način, da so z Božansko pomočjo formirali mišljenje in tako uresničili živo vero, oni ravno tako ne bodo prenesli žive vere začetnikom. To pa pojasnjuje razlog, zakaj veliko ljudi lahko še kako zase reče, da so religiozni, vendar pa so daleč oddaljeni od tega... To je razlog, zakaj je zmota široko razprostrta in da za Resnico obstaja le neznamenit interes, in zakaj ljudje veliko tega sprejemajo kot Resnico, kar pa bi z iskreno voljo zagotovo prepoznali kot zmoto (zablodo). Vendar pa se oni držijo tradicije; oni že več generacij ne razmišljajo in brez zadržkov nadaljujejo sprejemati enaka izkrivljena učenja, katera so bila sicer na začetku s strani Jezusa Kristusa dana ljudem v najčistejši formi, katera pa so zaradi pomanjkanja lastnega

razmišljanja ljudi postala zamračena ter izkrivljena, da so bile tako te razlike (glede resnične Kristusove doktrine) zanemarjene. Za ljudi je bilo torej obvezno, da so brezpogojno sprejeli religijsko doktrino, ([Knjižica št.18](#)) da se tako niso počutili odgovorne; na ta način pa je njihova vera postajala rastoče vse bolj nefleksibilna. Vendar pa mrtva vera ne more rezultirati v duhovnem napredku.

Pozornost ljudi mora biti usmerjena na njihovo brez življenjsko stanje, zaradi česar je živo vero potrebno neprestano oznanjati. Oni morajo biti obveščeni, da zase tako ne morejo reči, da so verniki, vse dokler sprejemajo le tradicionalno osvojeno duhovno znanje, brez da so si ga prisvojili in da so ga na ta način z najglobljim prepričanjem sposobni podpreti; toda ne samo s svojimi usti, ampak da to zahteva tudi umsko preučevanje. Potem bo pajčolan padel iz njihovih oči; potem bosta srce in razum občasno zavrnila sprejeti nekaj drugega. In samo takrat bo oznanjena Resnica, kar pa bo človeka razveselilo in ga spremenilo v zvestega privrženca. Potem pa bo človeško bitje sposobno aktivno verovati in se bo osvobodilo formalnosti. Namreč le tedaj lahko njegova duša dozori in le tedaj je on lahko pripadnik Cerkve, katero je Jezus Kristus utemeljil na Zemlji. AMEN

Vera in mrtvo krščanstvo...

24. Feb 1959: Knjiga 77 [Bertha Dudde](#)

Težko je namreč prepričati ljudi v dejstvo, da Jaz ne morem biti zadovoljen s formalnostjo... in ko pravim s »formalnostjo«, pri tem mislim na sledenje človeškim tradicijam in običajem, ki pa so popolnoma brez vrednosti ravno zato, ker so samo navada, nek prisvojen običaj, ki je le pretvarjanje, zaradi česar Mi ne more biti prijetno. Jaz namreč želim Resnico, živo krščanstvo; Jaz želim, da ljudje goreče sledijo in da bodo sami živi, ker Jaz ne bom nikoli mogel ceniti oz. odobriti tega, kar je mrtvo. Mrtvo pa je vse, kar ljudje dosežejo ali prisvojijo od njihovih bližnjih človeških bitij, brez da so najprej sami formirali mišljenje o tem. Če je bila glede na to oseba podučena, da sprejme določeno stališče, mora on, čim je sposoben razmišljati, obvezno razmisliti o tem ([1Tes 5,21](#)). **In samo to, kar sprejme ali pa zavrne z njegovo lastno svobodno voljo, so njegove lastne misli, za uporabo katerih pa bo moral on sebe opravičevati.** Vendar pa bo moral on sebe opravičevati tudi zaradi slepe vere... Takšna vera namreč ne more biti njemu nikoli pripisana kot Bogu ugodna, ker Jaz ne morem opravičiti nekaj, kar se verjame brez razmišljanja ter dvoma, da pa pri tem samo človeško bitje podrobno ne preuči karkoli, kar se od njega pričakuje, da verjame. Kakor on tudi ne bo mogel nikoli trditi, da so ga »učitelji«

podučili na takšen način; on je namreč... glede na to, da lahko razmišlja s svojo glavo... v položaju, da razmisli o tem, kar se od njega zahteva, da verjame. Če si on zares želi odkriti Resnico, bodo tudi njegove misli vodene pravilno. Vendar pa večini ljudi primanjkuje te resne volje, zaradi česar oni brez razmišljanja sprejemajo vse in potem živijo v prepričanju, da so resnični (pravi) kristjani, vse dokler ne zavračajo religijskih doktrin glede Jezusa Kristusa. Vendar pa je to, kar posedujejo, zelo daleč od vere, ker mora biti vera, ki ima pred Menoj vrednost, živa in se jo lahko doseže edinole z resnim stališčem... **Toda kje se to lahko najde?...**

Ljudje so pogosto zadovoljni z enkratnim učenjem iz njihove mladosti, katerega oni s seboj prenašajo v zrelo življenje in verjamejo, da je to znanje zadovoljujoče in da oni do Boga in Stvarnika nimajo nadaljnje odgovornosti... Kako so oni samo v veliki zablodi in kako prazni bodo stali pred Menoj nekega dne, ko bom zahteval, da položijo račun (oz. »ko jih bom poklical na odgovornost«) za njihovo življenje na Zemlji... Vendar pa oni v njihovo napačno razmišljanje ne morejo biti prepričani, ker bi drugače vložili napor, da bi dosegli vpogled in bi se obenem tudi z živim duhom ukvarjali z do tedaj mrtvim znanjem, katerega posedujejo. In le maloštevilni so takšni, ki niso zadovoljni in ki iščejo, da bi našli Resnico... In nekaj njih jo bo dejansko tudi našlo ([Mt 7:7,8](#)), ker oni znotraj sledijo Meni Osebno, Sámi Večni Resnici. Vendar pa bi bili vsi ljudje sposobni iskati, ker so vsi ljudje sposobni razmišljati in bi jih vsaka resna misel izvedla na pravo stezo njihovega iskanja, ker potem bom že Jaz Sam pripravljen iztegniti Moje roke in vsakega, ki hrepeni po prosvetljenju, povleči iz teme na svetlobo. Vendar pa vse dokler oseba ne dojame, da je ona na napačni stezi, ona tudi ne bo gledala okoli sebe, da bi našla pravilno stezo... In ljudje verjamejo, da so se napotili po pravilni stezi, ker so jih vodilni, ki še sami niso našli pravilne steze, prepričali, da verjamejo v to ([Mt 15:14](#)). Kar pa je prepuščeno vsaki posamezni osebi. Vendar pa bo posredno vsakemu posamezniku vedno znova dana pomoč; on bo mentalno opominjan, da razmišlja in da se vpraša, kakšen bo njegov uspeh, ko bo moral sebe opravičevati pred Menoj... In če po takšnih notranjih vprašanjih nekaj časa ostane v tišini, bom Jaz tudi odgovoril na njih (Knjižice št. 24 in 26); Jaz namreč od njega zahtevam samo to, da se zavestno obrne na Mene... Potem pa se Jaz ne bom nikoli odmaknil od njega, vse dokler on ni na pravilni stezi pri iskanju Mene; in on Me bo tudi povsem zagotovo našel. AMEN

Slepa vera je brez vrednosti...

23. Feb 1961: Knjiga 82 [Bertha Dudde](#)

Človeško bitje mora verovati. Čeprav pa mu ni potrebno verjeti slepo... on mora formirati mentalno mišljenje glede vsega, kar se od njega zahteva, da veruje in potem dopustiti njegovemu srcu, da se odloči: ali to zavreči ali pa sprejeti. To je tisto, kar Jaz pričakujem od ljudi; Jaz namreč nisem nikoli zadovoljen s slepo vero, ko zaradi zahtevanja le te to predstavlja prisilo volje, medtem ko Sem Jaz dal ljudem popolnoma svobodno voljo. In vi se boste morali vedno zavedati svobodne volje človeškega bitja; potem pa boste obenem tudi prepoznali, ali doktrina izvira iz Mene, ker Sem Jaz vam ljudem dal popolno svobodo. Jaz vam poleg Božanskih Zapovedi Ljubezni ([Mr 12:28-31](#)), katerih izpolnitev obenem predpostavlja tudi svobodno voljo, nisem dal niti ene druge zapovedi. Zato vas Jaz sedaj želim pripeljati do blaženosti, zaradi česar vam Jaz ponovno dostavljam Mojo Besedo... Jaz vas poučujem in vas spoznavam z duhovnim znanjem... in vedno znova je od vas odvisno, ali verujete ali pa ne... Vendar pa morate vi glede tega formirati svoje lastno svobodno mišljenje; vi morate glede tega razmišljati in imeti dober namen, da prepoznate ter sprejmete to, kar je pravilno. Jaz od vas ne pričakujem, da slepo verujete v to, kar ste prejeli preko Moje Besede. Vendar pa Jaz pričakujem, da to ponovno preučite, preden se odločite. In z resnim proučevanjem boste vi tudi prepoznali Resnico tega, kar vam je predstavljeno, in potem ne boste več verjeli slepo.

Vendar pa Jaz ne morem osvoboditi mnogih ljudi od obtožbe, da so sprejeli duhovne vrednosti, brez da so jih preverili in katerih se potem tudi čvrsto držijo... čeprav bi jih oni z resnim preverjanem morali prepoznati kot neresnične... **Mnogi so namreč zadovoljni s tem, kar jim je bilo dano po poti tradicije, in potem smatrajo, da je napačno ukvarjati se s tem**, ker so bili o tem ravno tako podučeni na ta način... Toda na kakšen način želijo oni sebe nekega dne opravičiti? Vsako človeško bitje je od Mene prejelo dar sposobnosti razmišljanja, toda ali ga on uporablja? **Zakaj on podrobno preverja vrednosti zemeljskih stvari, okleva pa to narediti glede duhovnih stvari?** Zakaj je zveličanje duše tako malo pomembno vsaki posamezni osebi, da se on zaskrbljeno ne vpraša, ali se lahko nasloni na dejstvo, da mu je bila ponujena Resnica? Zakaj je ravnodušen do »Resnice«? Namreč dejstvo je, da vsak, ki hrepeni po Resnici, ne bo živel v temi... To stanje ravnodušnosti pa se lahko najde povsod tam, kjer je kakršnakoli vrsta duhovnega znanja sprejeta brez zadržkov in brez podrobnega preverjanja, ker le to izhaja iz določenega izvora... to pa ravno zaradi tega, ker ta izvor ni bil oblikovan tako, da je Meni dostopen, ker bi drugače človeško bitje živelo v Resnici, katero pa bi tudi jasno prepoznalo, čim bi on o njej formiral mišljenje. Vi torej sprejemate in verujete slepo, s čimer krepite moč tistega, ki je Moj nasprotnik (Satan), ki vas želi pahniti v temo in vas tam tudi (za)držati... **Vi ste**

se namreč posvetili neki organizaciji in ne Meni, Ki vas pravzaprav želim odpeljati na svetlobo... Vi imate svobodno voljo, zaradi česar Jaz nisem nikoli posredoval nasilno, temveč Sem odločitev vedno prepustil vam. **In vse dokler Me v vsej iskrenosti iščete, Jaz Sebi dovoljujem, da Sem najden in v vas prižigam bleščečo svetlobo, ki pa obenem tudi jasno osvetljuje (razkriva) dejavnost Mojega nasprotnika.** In to svetlobo lahko poseduje vsaka oseba na način, ko hrepeni po svetlobi... To pa vključuje iskreno voljo, da bo osvobojen izpod Mojega nasprotnika, kar pa nujno zahteva tesno vezo (povezanost) z Menoj... Tako se morate vi samo vprašati, ali se vi... ki slepo verujete, ker vam je bilo tako rečeno... počutite, da vas žene k Meni... **Nihče, ki je iskal to tesno vezo z Menoj, ni ostal praznih rok, ker Jaz Sebe razodevam vsakemu in mu podarjam prosvetljenje, katero pred njim razsvetljuje njegovo stezo.** Ker če Me on išče, potem je v njem tudi Ljubezen, ki pa mu bo kmalu podarila pravilno dožemanje. Tako bo on obenem tudi sposoben ločiti zmoto od Resnice. **On ne bo več slepo verjel in njegova veza z Menoj ga bo osvobodila izpod Mojega nasprotnika, ki ne bo več mogel osebe držati v temi, ko je on enkrat videl svetlobo, ki mu daje srečo in samo še povečuje njegovo hrepenenje po še večji svetlobi...** In on se bo osvobodil od vpliva tistih, ki se lažno prikazujejo, da so Moji resnični predstavniki na Zemlji; in ki tudi sami ne živijo Resnice, zaradi česar je Jaz tudi ne morem razdeljevati... ki nad njihovimi privrženci vršijo duhovno prisilo, kar pa nikoli ne more biti v skladu z Mojo voljo, ker je zemeljsko življenje stvar svobodne odločitve volje človeškega bitja, ki pa je bila s strani prej omenjenih prepredena. AMEN